

28. АДВЕНТИСТИТЕ ОТ СЕДМИЯ ДЕН ВЯРВАТ...

На НОВАТА ЗЕМЯ, в която ще обитава правда, Бог ще осигури вечен дом за изкупените и съвършена среда за вечен живот, любов, радост и познание в Неговото присъствие. Защото тук сам Бог ще обитава с народа Си, а страданието и смъртта ще са отминали. Великата борба ще бъде завършена и грех няма да има вече. Всички неща, живи и неодушевени, ще свидетелстват, че Бог е любов; и Той ще царува вечно. Амин. (2 Пет. 3:13; Ис. 35; 65:17-25; Мат. 5:5; Откр. 21:1-7; 22:1-5; 11:15.)

НОВАТА ЗЕМЯ

 ЛЕД КАТО СЕ РАЗМИНАЛ НА КОСЪМ ОТ СМЪРТТА, един младеж казал с облекчение: „Домът ми е на небето, но все пак аз не страдам от носталгия“. Също като него мнозина считат, че след смъртта е много по-добре да отидат на небето, а не на „другото място“. Това обаче не е достатъчен стимул за тях, за да започнат различен начин на живот тук и сега. Ако възгледите, които мнозина поддържат за задгробния живот, са верни, това чувство би било напълно оправдано. От описанието и загатването на Свещеното писание за това, което Бог е приготвил за изкупените, разбираме, че то далеч надхвърля сегашния ни живот и малцина биха се поколебали да се хванат за този свят вместо за новия.

ЕСТЕСТВОТО НА НОВАТА ЗЕМЯ

Осезаема реалност. Първите две глави на Библията разказват за създаването на съвършен дом за хората, които Бог е създал. Последните две глави на Библията също говорят, че Бог създава съвършен свят за човечеството, но този път

Той го пресъздава, възстановява земята от опустошенията, нанесени от греха.

Отново и отново Библията заявява, че този вечен дом на изкупените ще бъде реално място, където истински хора с тяло и ум ще могат да виждат, чуват, докосват, вкусват, миришат, обхващат, представят, изпитват и да живеят пълноценно. Новата земя е мястото, където Бог ще установи този реален дом.

Във Второто послание на апостол Петър гл. 3 е обобщена накратко библейската истина за това понятие. Апостол Петър говори за предпотопния свят като „тогавашния свят“, унищожен с вода. Вторият свят е „днешните небе и земя“, но ще бъде очистен с огън, за да направи път за третия свят – „нова земя, в която да живее правда“ (ст. 6, 7, 13).¹ „Третиият свят“ ще бъде така реален, както първите два.

Приемственост и разлики.

Терминът „нова земя“ изразява подобие и разлика от сегашната земя.² Апостолите Петър и Йоан разбират под тези думи старата земя, очистена

с огън от всякаква нечистота и после подновена (2 Пет. 3:10-13; Откр. 21:1).³ Следователно новата земя е тази земя, а не някое извънземно място. Подновена, тя остава близък, познат дом. Това е добре! Тя е нова в смисъл, че Бог ще премахне от нея всеки дефект, причинен от греха.

НОВИЯТ ЙЕРУСАЛИМ

Новият Йерусалим е столицата на новата земя. На еврейски Йерусалим значи „град на мир“. Земният Йерусалим рядко е отговарял на името си. Новият Йерусалим ще отразява точно тази реалност.

Свързващо звено. В определен смисъл градът свързва небето и новата земя. Когато Писанието употребява думата небе, тя се отнася: (1) за атмосферното небе (Бит. 1:20); (2) за звездното небе (Бит. 1:14-17) и (3) за „третото небе“, където се намира Раят (2 Кор. 12:2-4). От тази връзка на „небе“ с Рай понятието небе става синоним на Рая, мястото на Божия трон и на Божието обитаване. Следователно в по-широк смисъл Писанието определя като „небесно царство“ царството и управлението на Бог и хората, които с готовност приемат Неговия авторитет.

В отговор на всички очаквания Бог ще изпълни молбата в Господната молитва: „Да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля както на небето, така и на земята!“, когато разположи Новия Йерусалим на планетата Земя (Откр. 21:1, 2). Той не само подновява земята, Той я възди-

га. Превъзхождайки своето състояние преди грехопадението, тя става столица на Вселената.

Физическото описание. Апостол Йоан употребява романтични термини, за да предаде красотата на Новия Йерусалим: Градът е като „невеста, украсена за мъжа си“ (Откр. 21:2). Физическите съставни части на града изявяват неговата реалност.

1. Неговата светлина. Първият особен атрибут, който Йоан забелязва, когато вижда „невестата, жената на Агнеца“, е „нейната светлина“ (Откр. 21:9, 11). Божията слава осветява града; светлината на слънцето и луната става излишна (Откр. 21:23, 24). Тъмни алеи няма да помрачават Новия Йерусалим, защото стените и улиците са полупрозрачни и „нощ няма да има там“ (Откр. 21:25). „Няма да имат нужда от осветяване от светило или от слънчева светлина, защото Господ Бог ги осветява“ (Откр. 22:5).

2. Неговата конструкция. За изграждането на града Бог е употребил само най-прекрасния материал. Стената е от яспис, „много скъпоценен камък“ (Откр. 21:11, 18). Основите са украсени с дванадесет различни скъпоценни камъка: яспис, сапфир, халкидон, смарагд, сардоникс, сард, хрисолит, вирил, топаз, хрисопрас, яцинт и аметист“ (Откр. 21:19, 20).

Но скъпоценните камъни не са основният градивен материал, защото по-голямата част на града – неговите постройки и улици – Бог е

направил от злато (Откр. 21:18, 21), като е употребил този ценен метал така щедро, както днес хората употребяват обикновен строителен материал. Това злато е по-фино от познатото днес, защото Йоан го вижда като „чисто злато, подобно на чисто стъкло“ (Откр. 21:18).

През дванадесет порти, всяка направена от един бисер, се влиза в града. „Бисерите са продукт на страданието: един мъничък дразнител се вмъква в черупката на стридата и понеже малкото създание страда, то превръща тази болка в блестяща перла. Портите са от бисер. Твоето и моето влизане Бог е осигурил с цената на безкрайно лично страдание, примирявайки всичко със Себе Си чрез Христос.“⁴

Така многозначителен като списъка на материалите, вложени в изграждането на града, е фактът, че ангелът, който показва на апостол Йоан града, измерва стените му. Това, че те могат да се измерват, че имат височина, дължина и широчина, дава представа на съвременния информиран човек за реалността на града.

3. Снабден с храна и вода. От Божия трон в центъра на града изтича „реката на живота“ (Откр. 22:1). И подобно на индийска смокиня с многобройни стволоче дървото на живота расте „от двете страни на реката“. Неговите дванадесет плода съдържат жизнените елементи, от които човешката раса е лишена, откакто Адам и Ева е трябвало да напуснат Едем – противотровата срещу ос-

таряване, изтощение и обикновена умора (Откр. 22:2; Бит. 3:22). Онези, които ядат от плода на това дърво, не се нуждаят от нощна почивка (Откр. 21:25), защото в Новата земя няма да чувстват умора.

НАШИЯТ ВЕЧЕН ДОМ

Библията пояснява, че спасените най-после ще наследят тази земя (Мат. 5:5; Пс. 37:9, 29; 115:16). Исус обещава да пригответи „обиталища“ в дома на Своя Отец за последователите Си (Йоан 14:1-3). Както отбелязахме, Писанието поставя Божия трон и небесното управление в Новия Йерусалим, който ще слезе на тази земя (Откр. 21:2, 3, 5).

Градску гом. Йерусалим е градът, който Авраам е очаквал (Евр. 11:10). Вътре в този просторен град Христос приготвя обиталища (Йоан 14:2), или както оригиналната дума показва, „места за живеене“ – реални домове.

Извънградску гомове. Но изкупените няма да бъдат ограничени от стените на Новия Йерусалим, те ще наследят земята. Ще излизат извън градския си домове, за да проектират и строят къщите, за които са мечтали, да садят, да жънат и да ядат от плода на труда си (Ис. 65:21).

У дома с Бог и с Христос. На Новата земя обещанието, дадено от Исус на учениците Му, ще намери своето изпълнение във вечността: „Така че където съм аз, да бъдете

и вие" (Йоан 14:3). Целта на възплъщението, „Бог с нас“, постига своето намерение. „Ето, скинията на Бога е с хората; Той ще обитава с тях; те ще бъдат Негов народ; и сам Бог ще бъде с тях – техен Бог“ (Откр. 21:3). Спасените имат привилегията да живеят в присъствието на Отец и Сина и да общуват с тях.

ЖИВОТ НА НОВАТА ЗЕМЯ

Какъв ще бъде животът на Новата земя?

Царуване с Бог и с Христос.

Бог ще включи изкупените в делата на Неговото царство. „Престолът на Бога и на Агнеца ще бъде в него и Неговите слуги ще Му служат... И те ще царуват до вечни векове“ (Откр. 22:3-5; 5:10).

Без да знаем степента на тяхната роля, можем да смятаме безопасно, че важна част от работата им в царството ще бъде да служат като посланици на Христос във Вселената, за да свидетелстват за Божиата любов от личен опит. Най-голямата им радост ще бъде да прославят Бог.

Физическа активност в Новата земя. Животът в Новата земя ще стимулира най-амбициозния стремеж за вечност. Един поглед върху разните дейности, достъпни за изкупените там, показва, че тези дейности стимулират нашите стремежи, като ни най-малко не ограничават възможностите ни.

Вече разгледахме библийското обещание, че изкупените ще „постро-

ят къщи и ще живеят в тях“ (вж. Ис. 65:21). Думата построят напуска за планиране, строеж, мебелировка и възможност да се твори или възобновява. И от думата „живеят“ можем да подразберем един цял спектър от дейности, свързани с ежедневния живот.

Основната причина за съществуването на цялата Нова земя е възстановяването на това, което Бог е планирал за оригиналното Си творение. В Едем Той е дал на първия човек градина „да я обработва и да я пази“ (Бит. 2:15). Ако, както казва Исаия, изкупените ще садят лозя, защо не и овощни градини и житни ниви? Ако, както показва „Откровение“, те ще свирят на арфи, защо не и на всички други инструменти? Сам Бог е вдъхнал на човека творчески сили и го е поставил в свят с неограничени възможности (Бит. 1:28-31).

Социален живот в Новата земя. Във вечността ще се радваме на красиви взаимни отношения.

1. Приятели и семейство. След като бъдем прославени, променени по образа на Исус, ще можем ли да познаем нашите приятели и семейство? На учениците не е било трудно да познаят Христос след Неговото възкресение. Мария е познала гласа Му (Йоан 20:11-16), Тома – физическата Му външност (20:27, 28), а учениците от Емаус – Неговите маниери (Лука 24:30, 31, 35). В небесното царство Авраам, Исак и Яков ще носят личните си имена и своята самоличност (Мат. 8:11). Можем със

сигурност да приемем, че на Новата земя ще продължим нашите взаимоотношения с хората, които познаваме и обичаме сега.

Фактически взаимоотношенията, на които ще се радваме там, и не само тези със семейството и със сегашните ни приятели, правят небето наша надежда. Неговите материални облаги „ще са нищо в сравнение с вечните стойности на взаимоотношението с Бог-Отец, с нашия Спасител, със Светия Дух, с ангелите, със светиите от всяко племе, народ, език и хора и с нашите семейства. Няма да има вече съсипани личности, съкрушени семейства, разбити отношения. Всичко ще бъде пълно и красиво. В небето и във вечността ще се осъществят изцяло физическото и умственото съвършенство”.⁵

„Чувствата на любов и състрадание, които сам Бог е посял в душата, там ще се проявяват по най-благороден и мил начин. Чистото общуване със свети същества, хармоничният социален живот с благословените ангели и с верните от всички векове... ще допринасят за щастието на изкупените.”⁶

2. Брак? Някои съвременници на Христос разказали случая на една жена, овдовявала седем пъти. Те Го попитали на кого от седмте мъже тя ще бъде жена. Нужно е малко въображение, за да се видят безкрайните усложнения, които ще възникнат, ако брачните отношения на тази земя бъдат подновени в небето. Отговорът на Христос открива Божестве-

ната мъдрост: „При възкресението нито се женят, нито се омъжват, но са като [Божии] ангели на небето” (Мат. 22:29, 30).

Тогава изкупените ще бъдат ли лишени от привилегиите, които сега имат чрез брака? В Новата земя изкупените няма да бъдат лишени от никое добро. Бог е обещал, че „няма да лиши от никакво добро ходещите с незлобие” (Пс. 84:11). Ако това е вярно в този живот, колко по-вярно ще бъде в бъдещия.

Най-същественото в брака е любовта. Същността на радостта е в изразяването на любов. Писанието казва: „Бог е любов” и „пред Твоето присъствие има пълнота от радост, отдясно на Теб – винаги веселие” (1 Йоан 4:8; Пс. 16:11). В Новата земя на никого няма да липсва любов или радост, или удоволствие. Никой няма да се чувства самотен, без стойност или необичан.

Можем да бъдем сигурни, че любимият Спасител, Който е замислил брака да достави радост в този свят, ще даде нещо по-добро в бъдещия свят – нещо, което толкова ще превъзхожда брака, колкото Неговият нов свят ще е по висш от този.

ИНТЕЛЕКТУАЛЕН ЖИВОТ В НОВАТА ЗЕМЯ

Умствено възстановяване.

„Листата на дърветата бяха за изцеление на земните племена” (Откр. 22:2). Изцелението, за което „Откровение” говори, означава повече от „лекуване”; то значи „възстановяване”, защото там никой няма да

боледува (Ис. 33:24, 20). Като ядат от дървото на живота, изкупените ще надрастват прекъснатото физическо и умствено развитие, което вековете на грях са спъвали. Те ще бъдат възобновени в Божия образ.

Неограничен потенциал.

Вечността предлага неограничени умствени хоризонти. В новата земя „безсмъртни умове ще разглеждат с неуморимо възхищение чудесата на творческата сила и тайните на спасителната любов. Там няма да има никакъв жесток, лукав неприятел, който да подвежда хората да забравят Бог. Всяка способност ще се развива, всяка дарба ще се увеличава. Умножаването на знанията няма да изморява паметта, нито ще изчерпва силите. Там ще могат да се осъществяват най-великите предприятия, да се постигат най-възвишените стремежи, да се осъществяват най-висшите копнежи, и все пак, постоянно ще се явяват все нови височини за преодоляване, нови чудеса за възхищение, нови истини за възприемане и нови предмети ще развиват силите на разума, на душата и на тялото“.⁷

Духовни занимания в Новата земя. Без Христос вечният живот ще бъде безсмислен. През цялата вечност изкупените ще гладуват и жадуват за Исус. Ще получават още познания за живота и делото Му. Ще имат привилегията да свидетелстват пред непадналите светове за Неговата несравнима любов, за постигане на характер, който да отразява Неговия. Изкупените ще живеят за Хрис-

тос и с Него. Само така те ще бъдат напълно задоволени!

Сам Христос е живял, за да служи на другите (Мат. 20:28). Той призова последователите Си към подобен живот. Да работиш с Него сега, значи да бъдеш възнаграден. И връзката, която се създава, прибавя още по-голямо благословение и привилегията да работим с Него на Новата земя. Там с голяма радост и задоволство „Неговите слуги ще Му служат“ (Откр. 22:3).

Макар изкупените да имат възможността да изследват Божията съкровищница на природата, най-популярната наука ще бъде науката за Кръста. С умове, възобновени до остротата, която Бог е възнамерявал да притежава умът на човека, освободени от слепотата на греха, те ще бъдат способни да схващат духовната истина по начин, за който тук могат само да копнеят. Те ще направят темата за спасението – тема, която съдържа дълбочина, височина и широчина, надхвърлящи всяко въображение – предмет на изучаване и песни през цялата вечност. Чрез това изучаване изкупените ще виждат все по-голяма светлина в истината, както е в Исус.

Седмица след седмица спасените ще се събират за съботно поклонение: „И от събота до събота ще идва всяка твар да се покланя пред Мен, казва Господ“ (Ис. 66:23).

ТАМ НЯМА ДА ИМА ВЕЧЕ...

Всяко зло ще бъде премахнато. Някои от най-утешителните обещания за Новата земя се отнасят

за това, което няма да съществува вече там. „Смърт няма да има вече; нито ще има вече жалеене, нито плач, нито болка, защото предишното премина“ (Откр. 21:4).

Тези злини ще изчезнат завинаги, защото Бог ще премахне всяка форма на грях, причината за всяко зло. Писанието споменава за дървото на живота в Новата земя, но не и за дървото за познаване на добро и зло, нито някакъв източник на изкушение. В тази добра земя християнинът няма да има нужда да се бори със света, плътта или дявола.

Гаранция, че Новата земя ще остане „нова“, е фактът, че ще бъде невъзможно проникването на емигранти от осквернената с грях стара планета. Бог няма да допусне „мерзавците, убийците, блудниците, магьосниците, идолопоклонниците и всички лъжци“ (Откр. 21:8; 22:15). Той не трябва да ги допуска – защото грехът разрушава всяко място, в което влиза.

„Всяка следа от проклетие е премахната... Остава само един спомен: Нашият Спасител ще носи вечно белезите на Своето разпятие. На някога наранената Му глава, по ръцете и нозете Му личат единствено следи от жестокото дело, извършено от греха. Пророкът, виждайки Христос в Неговата слава, казва: „Сиянието Му беше като светлината; лъчи се пръскаха от страната Му; и там беше скривалището на силата Му“ (Ав. 3:4) От вечност раните от Голгота ще Го славят и ще възвестяват Неговата мощ.”⁸

Миналото няма да се помни.

На Новата земя, според Исая, „предишните неща няма да се спомнят, нито ще дойдат на ум“ (Ис. 65:17). Но от контекста става ясно, че изкупените ще забравят грижите на стария живот (вж. Ис. 65:16). Но няма да се забравят добрите неща, които Бог е направил, изобилната благодат, чрез която Той ги е спасил, иначе цялата борба срещу греха би била напразна. Спасяващата благодат на Христос в личния живот на светиите е същността на тяхното свидетелство през вечността.

Историята на греха формира увереността, че „бедствие няма да ви нападне втори път“ (Наум 1:9). Мислите за тъжните резултати на греха ще служат като вечна спирачка на всеки, за да не избере отново този гибелен път. Но докато събитията на миналото служат за постигане на важна цел, небесната атмосфера очисти ужасните спомени за преживяната мъка. Обещанието е, че спомените няма да извикват в изкупените угризение на съвестта, скръб, отчаяние, тъга и огорчение.

СТОЙНОСТТА НА ВЯРАТА В ЕДНО НОВО СЪТВОРЕНИЕ

Вярата в създаването на Новата земя донася и практическа полза на християнина.

Тя дава импулс за устояване. Сам Исус „заради предстоящата Нему радост издържа кръст, като презря срама“ (Евр. 12:2). Апостол Павел подновява смелостта си, съзерцавай-

ки бъдещата слава: „Затова ние не се обезсърчаваме... Защото нашата бързо отминаваща лека скръб произвежда все повече и повече една вечна тежина на слава за нас” (2 Кор. 4:16, 17).

Тя създава радост и сигурност за наградата. Христос казва: „Радвайте се и се веселете, защото голяма е наградата ви на небесата” (Мат. 5:12). Павел повтаря: „Този, на когото работата, която е градил, устои, ще получи награда” (1 Кор. 3:14).

Тя дава сила против изкушения. Моисей е получил силата да се откъсне от насладите на греха и „египетските съкровища”, понеже „гледаше към бъдещата награда” (Евр. 11:26).

Тя е предвкусване на Небето. Християнската награда не е само в бъдещето. Самият Христос чрез Светия Дух идва в християнина и обитава в него като „залог”, който гарантира предстоящото благословение (2 Кор. 1:22; 5:5; Еф. 1:14). Христос казва: „Ето, стоя на вратата и хлопам; ако някой чуе гласа Ми и отвори вратата, ще вляза...” (Откр. 3:20). Когато идва, Христос винаги носи Небето със Себе Си. Общуването с Него „е Небето в сърцето; то е предвкусване на спасението”.⁹

Тя води до по-голяма ефективност. Някои гледат на християните като толкова привързани към Небето, че те нямат земна стойност. Но точно самата вяра в бъдещия

свят дава на християните здрава основа за придвижване напред. Както К. С. Луис казва: „Ако четете историята, ще видите, че най-много за настоящия свят са направили точно хората, които са мислили най-вече за следващия... Именно това, че християните до голяма степен са престанали да мислят за другия свят, е причината за тяхното бездействие в този свят. Имайте за цел небето и ще получите и земята в прибавка; имайте за цел земята и няма да получите и двете”.¹⁰

„Мъдрият ще положи повече старания за извайване на статуя от мрамор, отколкото за направа на снежен човек.”¹¹ Християнинът, възнамеряващ да живее вечно, естествено ще подреди живота си с повече старание (като по този начин ще окаже много по-положително влияние върху обществото), отколкото човек, който смята себе си като вещь за еднократна употреба, роден само за да бъде изхвърлен.

„Занимаването с небесни теми, към които Светият Дух подтиква, има мощна изграждаща сила. Чрез нея душата бива възвишавана и облагородявана. Нейното поле и нейните сили да преценява се разширяват и относителните размери и стойности на нещата, видими и невидими, стават по-ясно разбираеми.”¹²

Тя открива характера на Бог. Светът, който сега виждаме, не представя точно Божия характер и оригиналния Му план за тази планета. Грехът така е повредил околната

среда, че мнозина едва могат да си представят някаква връзка между този свят и рая, описан в Бит. гл. 1 и 2. Днес една постоянна борба за оцеляване характеризира живота. Даже животът на вярващия, който трябва да се бори със света, плътта и злото, не представя точно първоначалния Божи план. В света, който Бог е планирал за изкупените – свят, недокоснат от сатанинското влияние, в който господстват само Божиите намерения, – ще имаме и една по-вярна представа за Неговия характер.

Тя ни привлича към Бог. Библията описва Новата земя, за да привлече вниманието на нерелигиозния човек към Христос. Един човек, слушайки, че земята, възстановена в нейната едемска красота, „така реална, както е земята сега“, ще бъде последният дом на светиите, които, „освободени от скръб, болка и смърт, ще се познават и виждат един друг лице в лице“, възразил упорито:

„Как, това не може да бъде: това е точно онова, което би задоволило света, то е точно това, което нечестивите биха харесали.“

Мнозина „смятат, че религията с нейната вечна награда е нещо, което светът не желае. Затова, когато се спомене някакво състояние на щастие, за което човешкото сърце в своето паднало състояние копнее истински, те смятат, че то не може да е част от истинската религия.“¹³ Нищо не може да бъде по-далеч от истината.

Божията цел да открива онова, което е приготвил за хората, които Го обичат, е да привлече човеците от тяхната претовареност в този свят – да им помогне да схванат стойността на бъдещия свят, да зърнат прекрасните неща, приготвени от изпълненото с любов сърце на Отец.

ЗАВИНАГИ НОВА

На тази стара земя често е повтаряно, че „всички добри неща имат край“. Най-добрата новина за Новата земя е, че те няма да имат край. Тогава ще се чуе песента: „Световното царство стана царство на нашия Господ и на Неговия Христос; и Той ще царува за вечни векове“ (Откр. 11:15; Дан. 2:44; 7:27). Писанието разкрива, че всяко създание ще се присъедини към тази тържествена песен: „На Този, Който седи на престола, и на Агнеца да бъде благословение и почит, слава и господство до вечни векове“ (Откр. 5:13).

„Великата борба е приключила. Няма повече грях и грешници. Цялата Вселена е чиста. Необятно творение бие в един пулс на хармония и радост. От Този, Който е сътворил всичко, се излъчва живот и светлина към безкрайните селения на неограниченото пространство. От най-малкия атом до най-голямото небесно тяло, всички неща одушевени и неодушевени в непомрачена чистота и пълна радост разгласяват:

„БОГ Е ЛЮБОВ.“¹⁴

Бележки

1. Вж. James White, „The New Earth. The Dominion Lost in Adam Restored Through Christ”; Review and Herald, Mar. 22, 1877, pp. 92, 93.
2. Думата нов е превод на две гръцки думи, използвани в Новия завет. Neos „изразява идеята за новост по отношение на времето и може да се преведе като „нов”, „млад”, „наскорошен”. Тя се противопоставя на archaio – „стар”, „първоначален”, „древен”. От друга страна, kainos придава идеята за „новост по отношение на форма или качество и може да бъде преведена като „нов”, „пресен”, „различен по естество”. Тя се противопоставя на palaios – „стар”, „възрастен”, „износен”, „обезобразен”. Kainos е терминът, използван за описание на Новата земя („New Earth”; SDA Bible Dictionary, rev. ed., p. 792).
3. Пак там.
4. Richard W. Coffen, „New Life, New Heaven, New Earth”; These Times, Sept. 1969, p. 7.
5. Neal C. Wilson, „God's Family Reunited”; Adventist Review, Oct. 8, 1981, p. 23.
6. White, The Great Controversy, p. 677.
7. Пак там.
8. Пак там, с. 674.
9. „Clusters of Eschol”; Review and Herald, Nov. 14, 1854, pp. 111, 112.
10. C. S. Lewis, Mere Christianity (Westwood, NJ: Barbour and Co., 1952), p. 113.
11. Fagal, Heaven Is for You, p. 37.
12. „Clusters of Eschol”; pp. 111, 112.
13. Uriah Smith, „The Popular Hope, and Ours”; Review and Herald, Feb. 7, 1854, p. 20.
14. White, The Great Controversy, p. 678.

СПИСЪК НА СЪКРАЩЕНИЯТА

КНИГИТЕ НА СТАРИЯ ЗАВЕТ

Битие	Бит.	Еклисиаст	Екл.
Изход	Изх.	Песен на Песните	П.П.
Левит	Лев.	Исая	Ис.
Числа	Чис.	Йеремия	Йер.
Второзаконие	Вт.	Плач на Йеремия	П.Йер.
Исус Навин	И.Н.	Йезекиил	Йез.
Съдии	Съд.	Даниил	Дан.
Рут	Рут	Осия	Ос.
1 Книга на царете	1 Ц.	Йоил	Йоил
2 Книга на царете	2 Ц.	Амос	Ам.
3 Книга на царете	3 Ц.	Авдий	Авд.
4 Книга на царете	4 Ц.	Йона	Йона
1 Книга на Летописите	1 Лет.	Михей	Мих.
2 Книга на Летописите	2 Лет.	Наум	Наум
Ездра	Езд.	Авакум	Ав.
Неемия	Неем.	Софония	Соф.
Естир	Ест.	Агей	Аг.
Йов	Йов	Захария	Зах.
Псалми	Пс.	Малахия	Мал.
Притчи	Пр.		

КНИГИТЕ НА НОВИЯ ЗАВЕТ

Евангелие от Матей	Мат.	2 Послание към Коринтяните	2 Кор.
Евангелие от Марк	Марк	Послание към Галатяните	Гал.
Евангелие от Лука	Лука	Послание към Ефесяните	Еф.
Евангелие от Йоан	Йоан	Послание към Филипяните	Фил.
Деяния на Апостолите	Д.А.	Послание към Колосяните	Кол.
Послание на Яков	Як.	1 Послание към Солунците	1 Сол.
1 Послание на Петър	1 Пет.	2 Послание към Солунците	2 Сол.
2 Послание на Петър	2 Пет.	1 Послание към Тимотей	1 Тим.
1 Послание на Йоан	1 Йоан	2 Послание към Тимотей	2 Тим.
2 Послание на Йоан	2 Йоан	Послание към Тит	Тит
3 Послание на Йоан	3 Йоан	Послание към Филимон	Филим.
Послание на Юда	Юда	Послание към Евреите	Евр.
Послание към Римляните	Рим.	Откровението на Йоан	Откр.
1 Послание към Коринтяните	1 Кор.		